

KULTURA POKLICANOSTI

DELO ZA
DUHOVNE POKLICE
NA ŽUPNIJI

I. del

Slovenska
škofovska konferenca

KULTURA POKLICANOSTI

DELO ZA DUHOVNE POKLICE NA ŽUPNIJI

I. del

Slovenska škofovska konferenca

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-725

KULTURA poklicanosti : delo za duhovne poklice na župniji /
[gradivo zbrali Stanislav Slatinek ... [et al.] ; [izdala]
Slovenska škofovska konferenca. - Ljubljana : Salve, 2009-

Dosedanja vsebina: Del 1

ISBN 978-961-90047-7-7 (Slovenska škofovska konferenca)

ISBN 978-961-211-484-8 (Salve)

1. Slatinek, Stanislav

246749184

© Slovenska škofovska konferenca 2009

Slovenska škofovska konferenca: prot. št. 207/09, 5. junij 2009

Medškofijska komisija za duhovne poklice

Gradivo zbrali in obdelali: Stanislav Slatinek, Tadej Linasi, Simon Slana
in s. Štefka Klemen, OSU

Teološka lektura: dr. Marjan Turnšek

Izdala: Slovenska škofovska konferenca

Priprava za tisk: Salve d.o.o. Ljubljana

Založila: Salve d.o.o. Ljubljana

Število izvodov: 2100

Predgovor: **LEPOTA POKLICANOSTI**

Medškofijska komisija za duhovne poklice je pripravila uporabno gradivo v dveh delih, ki želi biti v pomoč pri uresničevanju ene izmed temeljnih nalog vsake župnijske ali druge cerkvene skupnosti, ki je pastoralno delo za odkrivanje, rast in spremljanje božjega klica v duhovni poklic. Pravzaprav je to zelo občutljivo delovanje, saj se dotika najbolj intimnih področij človeka kot Božje podobe, ki v svojem srcu lahko komunicira z Bogom, sliši njegov glas in se more odzvati ali ne. Duhovni poklici niso sad delovanja skupnosti, ampak Boga in poklicanega, skupnost pa je tisto okolje, ki lahko ta dialog poklicanosti med Bogom in človekom olajša, nudi potrebno oporo in pomoč. Božji klic lahko pride tudi po drugem človeku ali po življenju neke skupnosti. Zato je pastora-la duhovnih poklicev izjemnega pomena. Življenje ni samo naključje ali zgolj tveganje, temveč poklic. Vsak poklicani je bil ljubljen že prej in to z večno ljubeznijo Boga Očeta, ki ga je poklical v življenje, v srečo, ki je v evangeliju oznanjena. Kdor nekomu pomaga prepoznati in udejanjiti

poklicanost v duhovni poklic, mu pomaga stopiti na pot, ki vodi k radosti, kajti Božji načrt o slehernem predvideva njegovo srečo.

O tej poti govorimo, ko govorimo o pastoralni duhovnih poklicev. S tem prvim zvezkom želimo vsem pastoralnim delavcem po župnijah in tudi poklicanim predstaviti vse doseganje možnosti in priložnosti, ki v Cerkvi na Slovenskem že obstajajo in jih je mogoče vedno še poglobiti ali pa jih na novo uvesti v pastoralno delovanje. Predstavljamo vse od molitve za duhovne poklice, raznih srečanj in drugih dogodkov na župnijski ravni do dogajanj na dekanijski, škofijski ali vseslovenski ravni. Ob prebiranju mnogih pobud, ki že obstajajo, lahko vznikne marsikakšna nova, morda primernejša za konkretno skupnost.

Drugi zvezek pa bo prinesel predvsem praktične napotke in vzpodbude za pomoč odkritemu in prepoznanemu poklicu na poti zorenja poklicanosti do točke, ko se poklicani odloči, da bo vstopil v uradni proces oblikovanja v bogoslovju ali kakšni redovni ustanovi. Zato je vsebina drugega dela duhovno spremljanje poklicanega.

Tako vsebina prvega kot drugega dela razodeva lepoto poklicanosti. Kljub krizam, ki so na poti zorenja nujne, je uresničevanje božjega klica v življenju posameznika vedno nekaj najlepšega in osrečujočega za tistega, ki je poklican, in za tistega, ki poklicanega spremlja na njegovi enkratni duhovni poti.

Vsem uporabnikom zbranega gradiva v tej knjižici želim veliko bogatih trenutkov v molitvi in pri skupnem delu v pastoralni duhovnih poklicev. Vse spodbujam, da se s še večjo gorečnostjo povežemo pri tem temeljnem poslanstvu, za katerega nas zadolžuje Gospod sam, ko nas vzpodbuja, naj neprenehno prosimo Gospodarja žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev (prim. Lk 10,2).

+ Marjan Turnšek
murskosoboški škof

Uvod: **KULTURA POKLICANOSTI**

Kultura je način, kako človek deluje in živi, je oblika njegovega bivanja. Zato želimo z izrazom »kultura poklicanosti« povedati, da se biblični človek in s tem tudi kristjan v svoji globini prepoznava kot bitje, ki je poklicano. Bitje, ki ga nekdo kliče, ker si ga želi, ker ga ceni in spoštuje,

ker ga ima rad. Zato kristjan ne more drugače, kot uresničevati svoje življenje kot odgovor na klic. Najgloblje seveda kot odgovor na stvariteljski božji klic, po katerem je bil ustvarjen, želen in hoten že v materinem telesu. Bog skozi vso zgodovino odrešenja deluje tudi kot tisti, ki kliče. S stvarjenjskim klicem pokliče vsako bitje v bivanje. S talenti in darovi, ki mu jih po naravi podari, jih na poseben način kliče k njihovem uresničevanju. Sveto pismo je polno primerov, kako Bog kliče tudi k posebnim nalogam: očake, sodnike, preroke, kralje, apostole ... In v zgodovini Cerkve nadaljuje s klicanjem svetnikov, očetov in mater, duhovnikov, redovnikov in redovnic ... In končno si želi, da bi lahko vsakega poklical tudi iz smrti v vstajenje.

V tem kontekstu lahko vsak človek in še posebej kristjan išče svojo poklicanost. Z vso gotovostjo lahko verjamemo, da je uresničitev življenjske poklicanosti, ki prihaja od Boga, za vsakega človeka najbolj zanesljiva pot do življenjske polnosti in sreče. Zato je zelo velikega pomena pomagati že mlademu človeku, da se navadi »slišati« Boga in slediti njegovim navdihom.

Razvijanje kulture poklicanosti mora postati sestavni del tudi (po) nov(n)e evangelizacije. Saj je kultura življenja in odprtosti za življenje, za smisel življenja in smrti. V človeku odpira vprašanja o smislu in želje po resnici. Je kultura, ki je odprta za velike vrednote, kot so hvaležnost, zaupanje, razumevanje in odpuščanje. Kultura poklicanosti vsebuje tudi pogum in veselje za velika vprašanja, kot so vprašanja o Bogu, o človeku, o svetu, o zlu in grehu, o svobodi in sreči ter zato spodbuja k velikim odločitvam, kot je odločitev za verovanje in izbiro duhovnega poklica. Ta kultura je cilj pastorale duhovnih poklicev, saj vzgaja k svobodi, da bi se vsi verujoči čutili poklicane od Boga.

V knjižici se bomo prvenstveno osredotočili na poklicanost v posebne duhovne poklice. Pri tem ne mislimo zgolj na duhovništvo, temveč tudi na poklicanost v stalni diakonat, v različne oblike posvečenega življenja in v misijsko poslanstvo. Cilj pastorale duhovnih poklicev je v iskanju možnosti in načinov, kako na župniji poživiti pastoralo duhovnih poklicev, ki izhaja in sloni na živeti kulturi poklicanosti, ki rodi trajno držo hvaležnosti Stvarniku in Odrešeniku za njegovo pozorno ljubezen do vsakega človeka.

Redna in celotna župnijska pastorala je pastorala duhovnih poklicev, zato kliče in nagovarja vsakega vernika za Božje delovanje, za Božji navor, ter spodbuja k odgovoru. Priložnosti za pastoralo duhovnih poklicev se vrstijo skozi celo cerkveno leto.

I.
**MOLITEV IN POSPEŠEVANJE MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE**

Molitev za nove duhovne poklice, za svetost in stanovitnost poklicanih je bistvena za sprejem Božjega klica. Ko molimo za poklice, občestvo sledi zgledu Jezusa, ki je »šel na goro in je noč prebedel v molitvi k Bogu« (Lk 6,12), preden je poklical k sebi, katere je sam hotel. Prav tako je molil za stanovitnost tistih, ki jih je poklical, še posebej pri zadnji večerji (prim. Lk 22,32). Naročil nam je tudi, naj »prosimo Gospodarja žetve, da pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9, 37.38; Lk 10,2). Le zazrti v Jezusa moremo razbrati edinstveno in nenadomestljivo vlogo molitve za prebujanje in rast novih duhovnih poklicev.

1. Osebna molitev in pričevanje z življenjem

Novi duhovni poklici so predvsem Božji dar. Kdor je poklican (duhovnik, diakon, redovnik, redovnica, misijonar), vsak dan goreče, zvesto, vztrajno in ponižno prosi za nove duhovne poklice, za svetost in stannovitnost poklicanih. S svojim zgledom ogreva zlasti najožje sodelavce: katehete, katehistinje, druge pastoralne sodelavce in člane župnijskih skupin (ŽPS, molitvene, biblične, zakonske skupine). Zelo je pomembna osebna molitev za duhovne poklice in darovanje trpljenja. Molitve so lahko spontane ali pa jih izberemo iz molitvenika. Veliko je vredno, če molivec za duhovne poklice v ta namen daruje svoje vsakodnevno trpljenje, boleznin in stiske.

Literatura:

Pošlji delavce na svojo žetev, Maribor: Slomškova založba, 2004.

Kristjan moli, Ljubljana: Družina, 1982.

2. Redne molitve za duhovne poklice v župniji

a. Vsaj enkrat mesečno sveta maša za duhovne poklice (na prvi četrtek ali drug primeren dan)

Sodelovanje in oblikovanje svete maše za duhovne poklice lahko prevzamejo različne župnijske skupine. Pri homiliji duhovnik spregovori o poklicanosti. K sveti maši so v čim večjem številu povabljeni ministranti, pevci in drugi verniki, še posebej prvoobhajanci in birmanci v času zadnje priprave.

Molivce za duhovne poklice in druge vernike je treba spodbujati, da radi darujejo dar za sveto mašo za duhovne poklice. Župnija ima lahko tudi fond, v katerem se zbirajo darovi v ta namen. Dar za mašno opravilo v ta namen lahko župnik vzame tudi iz župnijske blagajne (Sporočila 12, 2008, 264).

b. Vsaj enkrat mesečno molitev pred Najsvetejšim

Enkrat tedensko ali vsaj enkrat mesečno (na prvi četrtek, petek, soboto ali nedeljo) je na župniji molitev (adoracija) pred izpostavljenim Najsvetejšim. Molitvena ura je za vse vernike ali za posamezne skupine (za otroke, mlade, starše, zakonce, družine, starejše). Molitev (molitev ob Božji besedi, slavljenje ali vodena meditacija) pripravi in vodi duhovnik ali kdo izmed župnijskih sodelavcev.

Literatura:

Zbirka molitev za duhovne poklice: *Pošlji delavce na svojo žetev*. Maribor: Slomškova založba, 2004. Molitvene ure za duhovne poklice: *Za teboj, Gospod*. Maribor: Slomškova založba, 2005. Molitvena ura za duhovne poklice: *To delajte v moj spomin!* Ljubljana: Založba Brat Frančišek, 2002. J. Kužnik: *Rožni venec za duhovne poklice*. Maribor: Slomškova založba, 2005. *Križev pot za duhovne poklice*. Maribor: Slomškova založba, 2006. Peter Štumpf: *Križev pot za duhovne poklice*. Maribor: Slomškova založba, 2007. *Molitve za misijone*. Koper: Ognjišče. *Vsakoletne knjižice za teden molitve in škofijske molitvene dneve*.

c. Prošnje vernikov za duhovne poklice pri rednem bogoslužju

Pri vsaki sveti maši je primerno, da je vsaj ena prošnja vernikov za nove duhovne poklice in svetost ter stanovitnost poklicanih. Prošnje so lahko spontane ali pa se izberejo iz molitvenika (kartončka).

Literatura:

Kartonček s prošnjami za duhovne poklice. Maribor: Center za duhovne poklice, 2003/2004.

d. Rožni venec pred sveto mašo

Pred delavniško in nedeljsko sveto mašo je primerno, da se zmoli vsaj ena desetka rožnega venca za duhovne poklice. Molitev rožnega venca pripravijo in vodijo verniki ali različne župnijske skupine.

e. Romanja za duhovne poklice

Vsako leto se lahko v župniji organizira vsaj eno romanje z otroki, mladimi, družinami in molivci na grob blaženega Antona Martina Slomška ali v škofijska romarska središča (Brezje, Petrovče, Ptujška Gora, Sveta gora, Turnišče, Žužemberk) in v kraje Božjih služabnikov (Cvetana Priol, Danijel Halas, Anton Vovk in drugi). Na romarskih krajih se prosi za nove duhovne poklice. Potovanje samo pa se lahko uporabi tudi za primerno katehezo na to tematiko.

f. Teden molitve za duhovne poklice pred nedeljo Dobrega Pastirja

V tednu molitve za duhovne poklice pred 4. velikonočno nedeljo (nedeljo Dobrega Pastirja) se v župniji vsak dan moli pred izpostavljenim Najsvetejšim. Molitev pripravijo in vodijo različne župnijske

skupine (mladina, ministranti, člani MZDP, člani ŽPS in drugi). Poleg molitve različne skupine oblikujejo tudi sveto mašo. Za molitev se lahko uporabljajo posebej pripravljene knjižice. Priporočljiva je tudi intenzivnejša osebna in družinska molitev za duhovne poklice v tem tednu.

Literatura:

Vsakoletne knjižice za teden molitve.

3. Molitvene spodbude v župniji

a. Župnijska molitvena zveza za duhovne poklice

Župnijska molitvena zveza za duhovne poklice je namenjena različnim župnijskim skupinam (otroci, ministranti, birmanci, veroučenci, mladina, zakonci, družine, člani raznih svetov, kot sta ŽPS in ŽGS). Posamezne skupine pri svojem srečanju (pri verouku, pri srečanju ministrantov in podobno) pripravijo in oblikujejo molitev za duhovne poklice. Srečanja so lahko tedenska ali pa mesečna.

b. Župnijski molitveni dan za duhovne poklice

Enkrat na leto ima župnija molitveni dan za duhovne poklice. Namenjen je vsem vernikom. Program je lahko razdeljen na tri dele: Prvi del je namenjen odraslim. Pripravi se razmišljanje ali predavanje. Predavatelj lahko predstavi različne duhovne poklice in pomen molitve. Poleg predavanja so lahko razna pričevanja poklicanih. Drugi del je namenjen družinam in otrokom. Pripravijo so delavnice, kvizi, pričevanja in filmi na temo duhovni poklici. Tretji del je namenjen vsem vernikom. Za ta del se pripravi molitvena ura ali sveta maša, pri kateri vsi sodelujejo. Župnijski molitveni dan se sklene z družabnim srečanjem.

c. Duhovne vaje za molivce na župnijski ravni

Enkrat na leto se v župniji organizirajo duhovne vaje za molivce za duhovne poklice. Izbrane teme naj bi molivcem pomagale poglobiti osebni odnos z Bogom in prebuditi zavest, da je vsako življenje poklicanost. Druge teme so lahko: odgovornost za nove poklice; življenje iz krstnega posvečenja; poklicanost vseh k svetosti in drugo.

Literatura:

Jože Kužnik: *V Marijini šoli I., II., III. in IV. del. Premišljevanja ob skrivnostih rožnega venca*. Maribor: Slomškova založba, 2008–2009.

d. Molitve po družinah

V župniji se lahko družine enkrat tedensko ali mesečno zbirajo k molitvi za nove duhovne poklice. Pripravi se raspored, v katerega se vpišejo družine, ki so pripravljene voditi molitev. Družina, pri kateri poteka mo-

litev, povabi k sebi tudi svoje sosede in sorodnike. Molitveno srečanje lahko pripravi duhovnik ali kdo iz družine, kjer molitev poteka. Kraj in čas molitve družina pravočasno objavi.

e. Romanje križa, Svetega pisma in svetih podob

Romanje križa, Svetega pisma in svetih podob (Božje Matere Marije in Svete Družine) je primerno za advent in post. Svete podobe lahko romajo po družinah ali pa jih sprejmejo posamezni verniki. Tisti, ki sprejme sveto podobo ali SP, povabi k sebi molivce in vodi molitev za duhovne poklice.

4. Molitvene zveze za duhovne poklice (MZDP)

a. Molitvena zveza za duhovne poklice v župniji

V vsaki župniji se lahko ustanovi MZDP, ki jo sestavljajo posamezniki ali skupine, ki se obvežejo k vsakodnevni molitvi za nove duhovne poklice. S svojo molitvijo lahko podpirajo tudi tiste, ki so že v duhovnem poklicu, predvsem za njihovo svetost, zvestobo in stanovitnost.

Nova MZDP se ustanovi tako, da se novi molivci vpišejo v seznam ali knjigo molivcev, dobijo pristopno podobico z navodili in knjižico z naslovom: »*Pošlji delavce na svojo žetev*«, Maribor: Slomškova založba, 2004. Člani med sabo izberejo voditelja MZDP, ki skrbi za povezanost z župnijo in (nad)škofijo.

Član MZDP vsak dan moli za duhovne poklice: posebno molitev ali desetko rožnega venca ali Očenaš, Zdrava Marija in Slava Očetu z vzklikom »*Kraljica apostolov, prosi za nas!*« ali drugo primerno molitev. Skupaj z drugimi člani MZ pa se zbere k skupni molitvi enkrat na teden ali enkrat na mesec, kakor je v župniji navada. Udeležuje se duhovnih vaj, dekanijskih in škofijskih srečanj.

Vsako leto se v župniji pripravi sprejem novih molivcev pri enem izmed nedeljskih ali prazničnih bogoslužij (morda je primerna 3. velikonočna nedelja, ko se pričinja teden molitve za duhovne poklice). Župnijskemu občestvu se predstavi molitvena zveza ter se razloži pomen in nujnost molitve za nove duhovne poklice, za svetost in stanovitnost poklicanih. To stori duhovnik ali voditelj molitvene zveze v župniji in vernike povabi, da se velikodušno vključijo v molitveno zvezo.

Vsi člani MZDP redno prejema glasila, ki jih izdajajo posamezne (nad)škofije (Maribor, Celje, Murska Sobota – Nova rast, Ljubljana – Goreči grm, Koper – Gospod Kliče).

Informacije:

MZDP mariborske nadškofije, Slomškov trg 20, 2000 Maribor,

 0590/80 463,

 vlado.bizjak@rkc.si;

MZDP ljubljanske nadškofije, Ciril-Metodov trg 4, p. p. 1990, 1001 Ljubljana,

 01/234 26 64;

 vinko.vegelj@rkc.si;

Družina molivcev za DP koprške škofije, Vilharjeva ul. 2, 6230 Postojna,

 05/720 46 40, : 041/724 884,

 zupnisce@studioproteus.si;

MZDP celjske škofije, Samostanska pot 50, 3331 Nazarje,

 051/369 756,

 kovse.franc@siol.net.

b. Živi rožni venec (ŽRV) za duhovne poklice

Verniki se lahko vključijo tudi v ŽRV, ki je že organiziran na slovenski ravni. Člane ŽRV povezuje molitev desetke rožnega venca, za katero se odločijo ob spoznanju, da v svetu manjka več kot sedem milijonov novih duhovnih poklicev in da mora biti vsak duhovni poklic od nekoga izmoljen in iztrpljen! Predvsem pa je ta molitev rožnega venca odgovor na Jezusovo naročilo: **»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev«** (Mt 9, 37.38; Lk 10,2).

Član ŽRV vsak dan iz ljubezni do Jezusa Kristusa in Marije, kraljice duhovnih poklicev, zmoli določeno desetko rožnega venca ali pa v ta namen daruje Bogu trpljenje tistega dne! Zavetnica ŽRV je Marija – mati večnega in velikega duhovnika Jezusa Kristusa in naša Mati. Molivce med seboj povezuje glasilo **»Žetev«**.

Informacije:

Živi Rožni Venec, Frančiškanski samostan, Brezje 72, 4243 Brezje,

☎ 04/537 07 21, 📞 041/505 427;

💻 leopold.grcar@ofm.si.

**c. Župnijske rože živega rožnega venca –
šola osebne in občestvene molitve**

V vsaki župniji se lahko ustanovi ena ali več samostojnih župnijskih rož ŽRV. Rožni venec je sestavljen iz dvajsetih skrivnosti, ki so razdeljene na štiri dele: veseli, svetli, žalostni in častitljivi del rožnega venca. Dvajset molivcev sestavlja eno rožo živega rožnega venca. Vsak molivec moli vsak dan eno desetko rožnega venca (določeno skrivnost) za duhovne poklice.

Skrivnosti, razdeljene med člane, se lahko menjajo mesečno, letno ali nikoli, odvisno od dogovora. Menjave pa so dobrodošle, da ostane molitev živa in da se molivce spremlja in spodbuja. Člani ene rože živega rožnega venca imajo nalogo, da vsako leto darujejo dar za sv. mašo, da molijo za rajne člane in se molitveno podpirajo.

S članstvom v roži živega rožnega venca se utrjuje molitvena zavest, pospešuje konkretna molitev in se ljudi navaja k osebni in občestveni molitvi. K osebni molitvi zato, ker jo moli vsak posameznik, sam zase, k občestveni pa zato, ker so molivci združeni v skupnost, v isto rožo živega rožnega venca. Voditelj (župnik ali eden od vernikov) vodi seznam članov in molivce spodbuja k molitvi.

d. Salezijansko molitveno združenje (SMZ) za duhovne poklice, mladino in družine

Salezijansko molitveno združenje povezuje starejše in mlajše, zdrave in bolne. Dnevna vez med člani združenja je molitev Angel Gospodov. Molivci se v molitvi najprej obračajo k Bogu s prošnjo za **družine**, da bi z ljubeznijo sprejemale otroke in jih vzgajale v duhu evangelija. Molijo za **mlade**, ki iščejo svoj poklic. Prosijo tudi za tiste **mlade**, ki jim Bog namenja duhovni poklic, da bi ponujeni dar spoznali, vzljubili, sprejeli in ga potem v zvestobi živeli.

Člane SMZ povezuje revija Salezijanski vestnik. V vsaki številki Salezijanskega vestnika je duhovna misel, ki je namenjena molivcem in molitveni namen za vsak mesec. Za žive in pokojne molivce se vsak mesec daruje sveta maša. Pokojnih molivcev se spominjajo v molitvi vsi člani združenja.

Informacije:

Salezijansko molitveno združenje za duhovne poklice, družine in mladino, Rakovniška 6, p. p. 2404, 1001 Ljubljana,

 01/427 30 39.

e. Molitvena naveza za dobre družine in nove duhovne poklice

Člane molitvene naveze za dobre družine in nove duhovne poklice povezuje molitev v ta namen. V molitveno navezo so povabljeni odrasli, da bi molili za razumevanje in spoštovanje v družinah, za zvestobo duhovnikov, redovnikov in redovnic ter za mlade, da bi se dobro pripravili za svoje poslanstvo v družini ali duhovnem poklicu. V molitveno navezo so vabljeni starši, da bi molili za svoje družine in svoje otroke. Vabljeni so tudi mladi, da bi molili zase in za svoje vrstnike, tudi za bodočega zakonca, da bi bili odprti za odkrivanje Božjega načrta in pogumni pri odločanju.

Član molitvene naveze sprejme molitev za dobre družine in duhovne poklice kot svoje opravilo. Moli osebno, zato si vsak dan sam izbere čas za molitev.

Informacije:

Kapucinski provincialat, Mekinčeva ulica 3, 1000 Ljubljana,

☎ 01/54 24 893,

✉ kapucini.provincialat@rkc.si.

f. Misijonska molitvena zveza (MMZ)

Člani MMZ se veselijo dela misijonarjev, ki navdušeno orjejo misijonske ledine, sejejo Božjo besedo in gradijo misijonsko Cerkev. Njihovo delo bo rodilo obilne sadove le, če ga bo spremljala molitev, zato jim molivci želijo pomagati.

Vsak dan od ponedeljka do petka člani molijo desetko rožnega venca za Božji blagoslov pri delu misijonarjev. Ne le molitve, tudi trpljenje je

veliko bogastvo, zato ga vsak dan darujejo Bogu in tako zalivajo vsajeno seme Božje besede. Tako skupaj z misijonarji misijonarijo tudi oni. Zaveznica MMZ je sv. Terezija Deteta Jezusa. Po njenem zgledu želijo biti misijonarji tudi člani MMZ.

Misijonski rožni venec je v petih barvah. Vsaka desetka je drugačne barve in je namenjena misijonskemu delu ene celine. V ponedeljek člani molijo za Afriko (zelena), v torek za Ameriko (rdeča), v sredo za Evropo (bela), v četrtek za Avstralijo in Oceanijo (modra), v petek za Azijo (rumena). Molitev ter vsakodnevne težave in »križe« namenijo za misijonarje in Cerkev celine, ki jo označuje barva na rožnem vencu.

Informacije:

Tone Pačnik, voditelj MMZ, Misijonska pisarna Maribor,

Lekarniška 5, 2000 Maribor,

 0590/80 381,

 misijonska.pisarna@slomsek.net.

g. Serra klubi

Serra klubi so molitvene skupine, katerih člani se po zgledu patra Junipera Serra zavežejo k vsakodnevni molitvi za duhovne poklice in za svetost poklicanih. Člani se obvežejo za versko izobraževanje in misijonsko delovanje v kraju, kjer živijo. Člane povezuje glasilo »*Poslušni Gospodu*«. Srečanja so vsakih štirinajst dni. Skupine vodijo laiki, ki se povezujejo na slovenski in svetovni ravni v združenje Serra international. Skupine imajo svoje kaplane, ki skrbijo za duhovno oblikovanje članov. V Sloveniji trenutno delujejo skupine v Ajdovščini, Ilirski Bistrici, Postojni, Ljubljani in Mariboru.

Informacije:

Ervin Mozetič, Vilharjeva 2, 6230 Postojna,

 05/720 46 40 041/724 884,

 zupnisce@studioproteus.si,

<http://www.zupnija-postojna.si>.

h. Molitveni maraton

Molitveni maraton ima namen izprositi v župniji vsaj en nov duhovni poklic. Molitveni maraton je molitvena obveza, za katero se zavestno

in svobodno odloči posameznik, družina ali skupina, z namenom, da bi v župniji izprosili vsaj en nov duhovni poklic. Pri molitvi lahko sodeluje vsak vernik, ne glede na stan, poklic ali starost. Molijo lahko otroci, mladi, odrasli, bolni, ostareli, invalidi. V molitev so lahko vključene družine, različne župnijske skupine (ministranti, pevci, bralci) ali pa že obstoječe skupine molivcev. »Maratonec« vsak dan moli, da Bog izbere in pokliče v duhovni poklic, kogar sam hoče. Maratonec je zato, ker teče »na dolge proge«, kar pomeni, da vztraja vse do uslišanja molitve.

Za maratonce je pomembno: da vztrajno moli za nov duhovni poklic, ker verjame, da Bog upravičene molitve usliši. Če molitev kakšen dan pozabi, jo zmoli naslednji dan. Maraton traja od dne odločitve do uslišane prošnje. Maraton se lahko vedno nadaljuje (še za drugega ali tretjega). Za molitev se maratonec zaveže z besedami: **Gospod Jezus, združen/a s teboj in tvojo nebeško Materjo Marijo jaz,, obljubim, da bom od danes zavzeto molil/a za en duhovni poklic iz naše župnije.** Odločitev maratonec podpiše in namesti na vidno mesto.

Informacije:

CDP Maribor, Slomškov trg 19, 2000 Maribor,

☎ 0590/80 310,

💻 center.duhovnipoklici@nadskofija-maribor.si,

💻 <http://cdp.nadskofija-maribor.si>.

5. Molitvena srečanja

a. Dekanijska duhovna obnova za molivce

Večkrat na leto (vsaj trikrat) se na dekanjski ravni lahko organizira duhovna obnova za molivce za duhovne poklice. Duhovna obnova

lahko vsebuje predavanje, delo po skupinah, spoved in sv. mašo. Duhovna obnova se lahko organizira vsakokrat v drugi župniji. Za organizacijo poskrbi dekanijski referent ali dekanijski odbor za poklice. K duhovni obnovi se povabi tudi druge vernike.

b. Dekanijski molitveni dan za duhovne poklice

Enkrat na leto se lahko pripravi dekanijski molitveni dan za duhovne poklice, na katerem se povežejo molivci vseh oblik molitve. Dekanijski referent skupaj z dekanijskim odborom za poklice pripravi program molitvenega dne, pripravi raspored sodelavcev – članov različnih molitvenih zvez iz posameznih župnij in poskrbi za celotno organizacijo. Molitveni dan vodi duhovnik (naddekan, dekan ali dekanijski duhovnik) ali kdo izmed vernikov. K udeležbi se povabi tudi vernike, ki niso člani molitvenih zvez.

c. Dekanijska molitvena srečanja in sveta maša za duhovne poklice

V vsaki dekaniji se lahko organizirajo redna mesečna molitvena srečanja in sveta maša za duhovne poklice. Za pripravo in izvedbo srečanja skrbi dekanijski referent za duhovne poklice ali njegovi sodelavci. K molitvi in sveti maši se vernike povabi preko lokalnih medijev, pri nedeljskih svetih mašah ali z župnijskimi oznanili.

Informacije:

- ≈ V Mariboru se molivci zbirajo vsako tretjo sredo v mesecu pri Šolskih sestrah na Strossmayerjevi 17.
- ≈ V ljubljanski nadškofiji se molivci iz posameznih dekanijskih zbirajo pri Mariji Pomagaj na Brezjah tretjo nedeljo v mesecu popoldne.
- ≈ Molivci celjske škofije se zbirajo k molitvi v cerkvi v Nazarjah vsako četrto nedeljo v mesecu popoldne.
- ≈ V koprski škofiji se zbirajo k molitvi po dekanijskih vsak svetovni molitveni dan za duhovne poklice, na nedeljo Dobrega Pastirja.

d. Škofjski molitveni dan za duhovne poklice

Vsako leto je na drugo soboto v septembru škofjski molitveni dan za duhovne poklice, in sicer na Brezjah (za nadškofijo Ljubljana), na Ptujski Gori (za nadškofijo Maribor), na Sveti gori (za škofijo Koper), v Petrovčah (za škofijo Celje), škofiji Novo mesto in Murska Sobota pa obhajata molitveni dan vsako leto na drugem kraju. Ob tej priložnosti je pripravljena posebna knjižica. Molitveni program (v knjižicah) sestavlja daljša ali krajša molitvena ura, pri kateri sodelujejo molivci (duhovniki, redovniki, redovnice, molivci, mladi, družine) iz različnih delov škofije. Navadno sledi sveta maša, ki jo sooblikujejo različni sodelavci. Med sveto mašo škofje sprejmejo bogoslovce 5. letnika iz svoje škofije med pripravnike za diakonat.

V nekaterih škofijah imajo poleg tega še: križev pot, srečanje ministrantov in mladih s škofom, podelitev diplom katehetsko-pastoralne

šole in šole verskega poglobljanja, saj so tudi katehisti in katehistinje neke vrste duhovni poklic, koncert ali drug program. K udeležbi so vključeni vsi jubilarji, otroci, zlasti ministranti, mladi, starši, molivci za duhovne poklice in čim širši krog župnijskih sodelavcev.

Literatura:

Vsakoletne knjižice za škofijske molitvene dneve.

e. Škofijsko srečanje molivcev za duhovne poklice

Enkrat letno se srečajo molivci za duhovne poklice iz vse (nad)škofije. Molivci se med seboj spoznajo, razmišljajo o potrebnosti in pomenu molitve za nove poklice ter skupaj v ta namen molijo. Srečanje lahko vsebuje molitveno uro, sveto mašo in duhovno razmišljanje, zaključni pa se s pogostitvijo. Molivci ob tej priložnosti lahko darujejo za svete maše za duhovne poklice, prevzamejo botrstvo za misijonskega bogoslovca (na primer za bogoslovce na Salamonovih otokih) ali darujejo za bogoslovje.

- ≈ V mariborski nadškofiji je škofijsko srečanje molivcev za duhovne poklice vsako leto 3. velikonočno nedeljo v Alojzijevi cerkvi.
- ≈ V koprski škofiji je škofijsko srečanje molivcev za duhovne poklice vsako leto tretjo nedeljo v mesecu oktobru na Mirenskem gradu ali drugi božjepotni cerkvi na Primorskem.
- ≈ V celjski škofiji je škofijsko srečanje molivcev za duhovne poklice vsako leto na 3. velikonočno nedeljo, in sicer vsakokrat na drugem kraju.

f. Duhovne vaje za molivce

Skozi vse leto na več krajih po Sloveniji potekajo duhovne vaje za molivce za duhovne poklice. Duhovne vaje molivcem (iz župnije ali škofije) pomagajo poglobiti njihov osebni odnos z Bogom in rast v odgovornosti za duhovne poklice. Datum in kraj duhovnih vaj je vedno objavljen v verskih časopisih.

g. Jezusova straža

Jezusova straža je skupina mladih, ki se zbirajo, da s petjem, molitvijo in češčenjem Jezusa v Najsvetejšem zakramentu pričujejo o čudovitih delih, ki jih je Bog storil v njihovem življenju. Osnovna namena sta evangelizacija mladih in molitev za nove duhovne poklice. Člani Jezusove straže obiskujejo župnije in organizirajo 24-urno bdenje pred Najsvetejšim. Pri molitvi in bdenju se lahko vsak pridruži.

II. PASTORALNO DELOVANJE ZA DUHOVNE POKLICE

1. Med veroučenci

Vsaka poklicanost je Gospodov dar. Zato se lahko ob različnih priložnostih v župniji (pri verouku, bogoslužju, na oratorijih, počitniških dnevih, raznih delavnicah, dnevih zbranosti za prvoobhajance in birmance) spregovori o življenju kot poklicanosti in o posebni poklicanosti v duhovništvu ali posvečeno življenje. To je primerno zlasti za višje razrede devetletke.

Literatura:

Marjan Smolik: *Leto svetnikov 1, 2, 3, 4, 5*. Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, od 1999 do 2001. Jože Kužnik: *Tukaj sem, ker si me klical*. Maribor: Slomškova založba, 2004. *Angela Merici v luči ljubezni*. Provincialat uršulink, Pustovrhova 11, 1210 Ljubljana Šentvid. *Sveti Vincencij Pavelski*,

Provincialat lazaristov, Maistrova 2, Ljubljana. Ivan Platovnjak: *Gospod, ali kličeš tudi mene? Kateheze za duhovne poklice za zadnjo triado devetletke*. Maribor: Slomškova založba, 2004. Aco Jerant: *Goreči škof*. Koper: Ognjišče, 2008. Wilhelm Hünermann: *Oče Damijan*, Koper: Ognjišče, 2007. Wilhelm Hünermann: *Pekovski vajenec iz Znojma*. Koper: Ognjišče, 2006. Wilhelm Hünermann: *Svetnik in njegov demon*. Koper: Ognjišče, 2006. Mario Sgarbossa: *Modrost srca, blaženi papež Janez XXIII*. Koper: Ognjišče, 2002. Silvester Čuk: *Svetnik za vsak dan I. in II*. Koper: Ognjišče, 2004. Raoul Follereau: *Knjiga ljubezni*. Koper: Ognjišče, 1997. Andraž Arko: *To je to! Serafinski svetniki I*. Ljubljana: Založba Brat Frančišek, 2008. Andraž Arko, Urša Skoberne: *Frančišek, naš brat*. Ljubljana: Založba Brat Frančišek, 2007. Vera Schaubert, Michael Schindler: *Svetniki: varuhi, zavetniki, vzori*. Ljubljana: Salve, 2003. Chiara Amata: *Sveti Anton Padovanski*. Ljubljana: Založba Brat Frančišek, 2004. Jeanne Perego: *Jožef in Kiko: maček pripoveduje življenjsko zgodbo papeža Benedikta XVI*. Celovec: Mohorjeva, 2008.

2. Med ministranti

Na ministrantskih srečanjih ali ob različnih priložnostih (na počitnicah, ob godu, rojstnem dnevu, župnijskem prazniku, na duhovnih vajah) se ministrantom in ministrantkam postopno in načrtno spregovorijo o življenju kot poklicanosti. Ministranti (dečki in deklice) postajajo tako bolj občutljivi za življenje v poklicanosti in odprti za duhovne poklice.

Ob podobnih priložnostih lahko duhovnik ministrante povabi tudi v župnišče in stori vse, da se v njem dobro počutijo, tako da župnišče postaja njihov drugi dom. Za zvesto ministrantsko službo se ministrantom lahko priložnostno podari knjižica ali strip z vsebino, ki opisuje odgovor na Božji klic. Na župnijski (dekanijski) ravni se vsako leto pripravi kviz, športno ali kakšno drugo tekmovanje, da se ministranti z duhovniki bolj spoznajo in se med njimi razvije večja povezanost.

3. Med mladimi

Župnišče je privilegiran kraj zbiranja za mlade. Mladi lahko v župnišču odkrijejo svoj drugi dom. Za širjenje kulture poklicanosti je dragocen osebni stik duhovnika (redovnika, redovnice) z mladimi. Zlasti dober, iskren in navdušeno goreč duhovnik (redovnik, redovnica) lahko uspešno širi kulturo poklicanosti. Mladi najbolj sledijo tistemu, ki pričuje, da je srečen v svojem poklicu.

Predlogi za delo z mladimi:

Pri mladinskih srečanjih se mladim predstavi življenje kot dar in poklicanost. V ta namen se lahko uporabijo že pripravljene kateheze o poklicanosti ali pa se jih na novo pripravi. Predstavijo se jim različne osebnosti, zlasti svetniki, ki so že uresničili svojo življenjsko poklicanost. Mlade se spodbudi, da tudi sami prisluhnejo, k čemu jih Bog kliče.

Na mladinska srečanja se občasno povabi gost (semeniščnik, bogoslovec, redovnik, redovnica ali misijonar). Takšni obiski so lepa priložnost za mlade, da od blizu spoznajo različne duhovne poklice, razčistijo vprašanja, ki se jim ob tem zastavljajo in vzljubijo duhovni poklic.

Mladim se lahko predlaga, da obišejo spletno stran (nad)škofijskega centra ali komisije za duhovne poklice. Na spletni strani lahko mladi najdejo kratko predstavljene različne duhovne poklice, pričevanja poklicanih in navodila o razločevanju. Spletno stran lahko obišejo skupaj z duhovnikom in se o vsebini pogovorijo.

Mladi se lahko udeležijo delavnic o duhovnih poklicih v Stični in zvedo več o duhovništvu, o posvečenem življenju in o misijon-

skem poklicu. Od blizu lahko spoznajo skupino Samuel in se vključijo v enoletni program razločevanja življenjske poklicanosti.

Mladi lahko preživijo en dan (en vikend ali en teden) v župnišču ali v kateri izmed redovnih skupnosti. Tako lahko od blizu spoznajo bistvo duhovniškega poklica in posvečenega življenja in preverijo svojo poklicanost. Ena od možnosti spoznavanja poklica je gotovo tudi šport, izleti in druge oblike sproščene družbe.

Posebno vlogo za prepoznavanje življenjske poklicanosti imajo razna molitvena srečanja (dnevi zbranosti, tedni duhovnosti, romanja, duhovne vaje o poklicanosti, osebno vodene duhovne vaje). Vse to so možnosti, da lahko mladi poglobijo svojo vero in osebni odnos z Bogom

in odkrijejo Božji načrt za svoje življenje. Pri tem pa ima redno duhovno spremljanje tako prebujajočega se duhovnega poklica zelo pomembno vlogo.

Mladi se lahko vključijo v različne interesne skupine (oratorij, oratorijski dnevi, postavljanje jaslic, dobrodelne akcije, različne vrste animatorstva, skupine za bogoslužje in prostovoljstvo). Na ta način lahko mladi prevzamejo v župniji različne odgovornosti in naloge. Tako marsikateri v sebi lahko odkrije »lastno poklicanost« za poslanstvo v Cerkvi.

Literatura:

Cvetana Priol: *Darovana*. Maribor: Slomškova založba, 1997.
Agnes Richomme: *Sveta Terezija Deteta Jezusa, največja svetnica modernih časov*. Koper: Ognjišče, Sora: Karmeličanski samostan, 1997.
Miroslav Slana – Miros: *Slovenski sij svetosti*, Maribor: Slomškova založba, 2001.
Severio Gaeta: *Na nebeškem pragu: pater Pij iz Pietrelcine*. Koper: Ognjišče, 2003.
Benedikt XVI: *Kateheze o apostolih. Ostanite v moji ljubezni*. Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, 2008.
Anton Martin Slomšek: *Meditacije*. Maribor: Slomškova založba, 2008.
Videoposnetek: *Gospod Vincencij, oče ubogih*. Ljubljana: Salve, 1995.
Videoposnetek: *Božji mimohod v nekem življenju, Katarina Laboure poslanka Brezmadežne*. Ljubljana: Salve, 1997.
Karel Gržan: *Živeti je priložnost*. Koper: Ognjišče, 2008.
Karel Gržan: *Misli mladosti*. Koper: Ognjišče, 2008.
Tonino Lasconi: *Nikoli sami*. Koper: Ognjišče, 2008.
Bogdan Žorž: *Pisma mojim mladim prijateljem*. Koper: Ognjišče, 2009.
Spisi svete Angele Merici. Maribor: Slomškova založba, 2007.

Spletni naslovi:

<http://cdp.nadskofija-maribor.si/>
<http://redovi.rkc.si/?mod=0>
<http://bogoslovje.nadskofija-maribor.si/>
<http://semenisce-lj.rkc.si/>

4. Med zakonci

Po poroki stopajo novoporočenci po poti, ki jih bo po mnogoterih korakih vodila v smer popolnega razodetja in uresničenja Božjega kraljestva. Ta proces zahteva s strani cerkvenega občestva modro spremljanje in veliko pastoralne iznajdljivosti za dobre ter uresničljive predloge in ponudbe.

Cilj dela v zakonskih skupinah je rast zakoncev in pomoč, da lažje izpolnjujejo svojo poklicanost in poslanstvo. Zakonci potrebujejo posebno pastoralno skrb zaradi vprašanj, glede katerih so pogosto v zadregi. Cerkev jim je dolžna pomagati pri njihovem osebnem prehodu v zrela leta in pri vključevanju v župnijsko dogajanje.

Delo v zakonskih skupinah ima namen, da zakonce in družine pripravi do tega, da vsi družinski člani prispevajo svoj delež za pristno družinsko skupnost. Drugi namen je gotovo, da starši ponovno dobivajo evan-

geljske motive glede svoje odgovornosti za prenos življenja. Tretji namen dela z zakonskimi skupinami je, da staršem pomagamo pri vzgoji. Četrti in nikakor ne zadnji namen je, da zakonce uvajamo v pristno krščansko zakonsko duhovnost. V takih zakonih in družinah pripravljamo tla za rast novih duhovnih poklicev.

To so skupine, v katerih so vedno isti zakonski pari, ki se mesečno ob določeni uri zberejo zdaj na enem, zdaj na drugem domu enega izmed njih. Različne skupine imajo različen način delovanja. V prvem delu večera se pogovarjajo o svetopisemskem odlomku, ki ga vsak posameznik skuša naobrtni nase in na svoj zakon. Svetopisemski odlomek ima poročenemu človeku marsikaj povedati. Vsakdo pove svojo osebno izkušnjo. Ne gre torej za modrovanje. Vsakdo govori primerno kratko, medtem ko ga drugi molče poslušajo. Nihče ne tolmači misli drugega, ker bi bilo nesmiselno popravljati osebno izkušnjo kogar koli.

V drugem delu večera se pogovarjajo o enem izmed vprašanj, ki zadevajo predvsem zakon. Tudi to vprašanje si izberejo vnaprej. Tak način zbiranja iz meseca v mesec in iz leta v leto rojeva bogate sadove dozorevanja zakonskih parov. Najprej dozoreva vsak zakonec kot posameznik, kot moški ali ženska. Ko se vedno znova srečuje s samim seboj, s svojo vlogo in nalogo moža ali žene, očeta ali matere, to vpliva na njegovo ali njeno rast. V skupinah se vedno znova vračajo k bistvenemu, življenju v dvoje in se ne skrivajo za otroki, kot mnogokrat delajo poročeni.

Kot v vsaki pravi skupini tudi v teh posameznik in par doživlja sebe kot enkratnega, sprejetega, spoštovanega in potrebnega, kar je temeljno za človekovo rast in zdravo samozavest. Ob poplavi drugačnega gledanja na zakon in družino tak zakonski par doživlja določeno trdnost in občutek, da s somišljeniki ustvarja novo javno mnenje, ki je močna pro-

tiutež okolju, ki je velikokrat neprijazno zakonu, družini in duhovnim poklicem.

Vedno zrelejši odnos jaz-ti, žena-mož pa seveda posredno vpliva na lepo ozračje doma, ki je potem odličen vzgojitelj otrok, tudi za duhovni poklic. Ti zakonski pari se ne srečujejo samo ob mesečnih večerih. Vsako leto se zvrstijo tudi na duhovnih vajah, obnovah prav zanje. O svojih srečanjih in razmišljanjih nekateri pišejo tudi glasila, npr. Najina pot, Družina in življenje in druga.

Literatura:

Vital Vider: *Mož in žena*, Koper: Ognjišče, 2008. Vital Vider: *Z očmi zakoncev*. Koper: Ognjišče, 2008. Medškofjski odbor za zakonska občestva: *Pogovori v občestvu, I. II. III*, leto 1993. Anselm Grün: *Boj in ljubezen – Kako moški najde pot do sebe*, Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, 2008. Anselm Grün: *Kraljica in divja ženska, Živi, kar si!*, Celje: Celjska Mohorjeva družba: Društvo Mohorjeva družba, 2009. Anselm Grün: *Zakon, blagoslov za skupno življenje*. Koper: Ognjišče, 2007. Meg Meeker: *Močni očetje, močne hčere, Deset skrivnosti, ki jih mora poznati vsak oče*. Maribor: Slomškova založba, 2009.

5. V družinah

Družina je skupnost vere, življenja in ljubezni. Je naravno mesto, kjer Bog kliče človeka v duhovne poklice. Staršem je potrebno pomagati, da odkrivajo svojo vlogo, da pomagajo otrokom odgovoriti na Božji klic in sprejmejo njihovo odločitev. Staršem ni vedno lahko sprejeti, da lahko tudi njihove otroke Bog kliče v duhovništvo ali posvečeno življenje. Zlasti z molitvijo in vsakodnevno oporo lahko starši zelo pomagajo svojim otrokom, ko se odločajo za duhovni poklic.

Duhovnik ali drug pastoralni delavec naj staršem ob različnih priložnostih (v osebem pogovoru, pri obisku družine, ob pripravi staršev na

krst, birmo in prvo obhajilo, ob srečanjih za starše, v zakonskih skupinah, na duhovnih vajah) spregovori o poklicanosti. Ob tej priložnosti jim lahko ponudi tudi primerno knjigo.

Literatura:

Carlo Maria Martini: *Sveto pismo in poklic*. Maribor: Slomškova založba, 2008. Anselm Grün: *S čim sem si to zaslužil. Nedoumljiva Božja pravičnost*. Maribor: Slomškova založba, 2008. Anselm Grün: *Duhovne vaje za vsak dan*. Maribor: Slomškova založba, 2006. Carlo Maria Martini: *Tistim, ki ljubijo svoje otroke in prihodnost Cerkve, Pismo staršem*. Maribor: Slomškova založba, 2003. *Kateheze za starše A, B, C*. Koper: Škofijski pastoralni svet, 1994. Anselm Grün: *Mir srca (biti v sozvočju s seboj)*. Maribor: Slomškova založba, 2009.

6. Med člani župnijskih skupin

Člani župnijskih skupin (člani različnih molitvenih skupin in svetov ter drugih skupin) lahko v župniji ustvarjajo ugodno ozračje, v katerem se bodo prebujali, rasli in zoreli novi duhovni poklici. Velika pomoč je molitev za zvestobo in svetost tistih, ki so že v duhovnih poklicih, in za nove poklice.

Ob različnih priložnostih (ob molitvenih srečanjih, ob prazniku celodnevnega češčenja, ob župnijskih romanjih, ob dnevu župnije) se lahko članom župnijskih skupin na splošno spregovori o poklicanosti, o duhovnih poklicih v Sloveniji in o skupni odgovornosti za nove poklice.

Člani župnijskih skupin lahko poskrbijo, da ima župnija svojo spletno stran s povezavo na (nad)škofijsko spletno stran in s povezavo na

druge strani z vsebino duhovnih poklicev (CDP). Izmed sebe izberejo odgovorno osebo, ki skrbno spremlja dogajanje v zvezi s poklici na ravni škofije in skrbi za redno informiranje župnijskih skupin s področja duhovnih poklicev (obešanje plakatov, obvestila v župnijskem in drugih glasilih, ohranjanje stikov z lokalnimi radijskimi in TV-postajami).

V okviru ŽPS se ustanovi komisija, ki lahko skupaj z župnikom za svojo župnijo izdela petletni program dela za duhovne poklice. Koordinator te komisije s svojimi sodelavci v župniji animira molitev in delo za poklice, skrbi za informiranost in odzivnost na projekte poklicne pastoralne, ki potekajo na župnijski, dekanijski in škofijski ravni.

Knjižice, zgibanke, brošure o različnih duhovnih poklicih so v župnijski cerkvi ali v župnišču na vidnem mestu.

Župnijski teden molitve za duhovne poklice

Teden molitve za duhovne poklice je za vse verne eden izmed močnih časov. Ne vabi nas le h goreči molitvi za nove poklice, temveč tudi k temu, da poglobimo svojo osebno življenjsko poklicanost, poživimo Božji dar, ki smo ga prejeli že s krstom, ter postanemo dar za druge. Teden molitve je za vsako župnijo priložnost, da verniki skupaj z duhovnikom (in njegovimi najožjimi sodelavci) poglobimo zavzetost za služenje Bogu in ljudem. Kliče nas, da v odprtosti in velikodušnosti globlje zaživimo v živem dialogu z Bogom in postanemo »priče Božjih del«. Obhajanje tedna molitve torej pomeni izbrati Kristusa, življenje in pot vere, ki odrešuje.

Župnijski (ali dekanjski) teden molitve lahko oblikujemo takole:

Člani zakonskih, bibličnih, mladinskih, molitvenih in drugih skupin se v tednu molitve razporedijo tako, da se vsaka skupina vsaj enkrat zbere k molitvi in pogovoru o duhovnih poklicih. Za veroučne skupine in birmance se v tednu molitve lahko pripravi film ali delavnice o duhovnih poklicih. Z ministranti, pevci, animatorji in drugimi sodelavci se v tednu molitve pripravi večerna molitev pred Najsvetejšim. Za sklep tedna molitve za duhovne poklice se v župniji (ali dekaniji) pripravi večer z gosti (povabi se bogoslovca, stalnega diakona, redovnika, redovnico, semeniščnika).

Takšen teden se lahko organizira še poleg vseslovenskega tedna molitve za duhovne poklice, ki vsako leto poteka pred nedeljo Dobrega Pastirja.

Literatura:

Anselm Grün: *Duhovno spremljanje pri puščavskih očetih*. Maribor: Slomškova založba, 2009. Anselm Grün: *Celibat za življenje*. Maribor: Slomškova založba, 2008. Pastoralno

pismo švicarske škofovske konference: *Pismo švicarskih škofov vernikom o njihovi soodgovornosti pri skrbi za duhovniške poklice*. Maribor: Slomškova založba, 2003. Carlo Maria Martini: *Skrb za duhovniške poklice*. Maribor: Slomškova založba, 2000. Anselm Grün: *Duhovnost od spodaj*. Maribor: Slomškova založba, 2006. Mednarodna teološka komisija: *Razvoj in obeti diakonske službe*. Maribor: Slomškova založba, 2009. Vsakoletne knjižice za teden molitve, ki jih pripravlja ena izmed škofij; Molitvene ure pred Najsvetejšim.

Film:

DVD svetopisemski filmi: Abraham I. in II.; Jakob; Mojzes I. in II.; Jezus I. in II.; Pavel iz Tarza I. in II.; DVD: Janez Pavel II. – graditelj mostov; Mir in dobro – po poti svetega Frančiška; Svetnikova pesem (o blaženem Antonu Martinu Slomšku); vsi: Ognjišče, Koper; Ennio Morricone, Mision.

7. V širši javnosti

Enkratna priložnost za širjenje kulture poklicanosti je sodelovanje na lokalnih radijskih in TV-postajah, pri župnijskih oznanilih, pri župnijski spletni strani, kakor tudi sodelovanje na Radiu Ognjišče, v Družini, Ognjišču in drugih verskih revijah. Na primeren način (plakati, župnijski list) se vernike obvešča o koristnih radijskih in TV-programih (npr. Oddaja »*Za življenje – za danes in jutri*« – vsako prvo soboto na Radiu Ognjišče). Občasno uporabimo tudi druge priložnosti (dan mašniških posvečenj ob prazniku apostolov Petra in Pavla, obletnice v župniji), da spregovorimo širši javnosti o življenju kot poklicanosti; ali pa o tej temi organiziramo okroglo mizo, adventne večere oz. postne govore.

III. PRILOŽNOSTI ZA VKLJUČEVANJE V DELO ZA DUHOVNE POKLICE NA RAVNI DEKANIJE IN (NAD)ŠKOFIJE

1. Cerkvene slovesnosti

K širjenju kulture poklicanosti in boljšemu poznavanju duhovnih poklicev v ožjem pomenu pomagajo pomembne, z duhovnimi poklici povezane cerkvene slovesnosti, ki se dogajajo v dekaniji ali v (nad)škofiji: postavitve bogoslovcev v različne službe, diakonska in mašniška posvečenja, še posebej nove maše; jubileji duhovnikov, redovniške zaobljube in jubileji, podelitev misijonskega križa in drugo. V župniji ali dekaniji se poskrbi za dobro duhovno pripravo na cerkveno slovesnost: tridnevnice, devetdnevnice ali lahko še daljše priprave.

2. Dan posvečenega življenja (2. februar)

Na praznik Jezusovega darovanja v templju že od leta 1997 v vsej Cerkvi obhajamo dan posvečenega življenja. Praznovanje le-tega ima trojen namen:

- ≈ hvaležnost za dar redovništva oz. druge oblike posvečenega življenja, ki bogati in razveseljuje krščansko skupnost z mnogovrstnostjo svojih darov (karizem),
- ≈ da bi celotno Božje ljudstvo bolj spoznalo in cenilo posvečeno življenje,
- ≈ da bi skupaj slavili čudovita dela, ki jih je Gospod naredil v Bogu posvečenih osebah in da bi se še bolj živo zavedali, kako nenadomestljivo je njihovo poslanstvo v Cerkvi in v svetu.

O samem dnevu in o bistvu poklicanosti v posvečeno življenje lahko spregovorimo ter ga ovrednotimo v domači župniji ali pa se skupaj z verniki udeležimo zahvalnega bogoslužja, ki ga v vsaki izmed šestih škofij ob tej priložnosti vodi krajevni škof.

3. Krizmena maša na veliki četrtek (dan postavitve zakramenta svetega reda)

Veliki četrtek, spominski dan postavitve zakramenta evharistije in mašniškega posvečenja, je posebna priložnost, da vernikom razložimo ter pomagamo odkrivati in globlje razumeti pomen poklicanosti v duhovništvu. Župljane lahko povabimo v stolnico h krizmeni maši, pri kateri se skupaj spomnimo postavitve zakramenta duhovništva in se za ta dar Bogu zahvalimo. Duhovniki ta dan obnovijo svoje duhovniške obljube, verniki pa se zavežejo, da jih bodo na poti njihovega duhovništva podpirali.

Prav tako se ob spominu zadnje večerje z verniki zberemo, da se zahvalimo Bogu za dar svete evharistije, ki je neločljivo povezana z duhovniškim poklicem.

4. Misijonska nedelja

Za prebujanje misijonske zavesti imamo v pastoralnem letu več priložnosti. Močno odmevna je misijonska nedelja. Ta dan se kristjani vsega sveta na poseben način povežemo v eno družino bratov in sestra, Božjih

otrok. Povezani smo v molitvi in dobroti. Na to nedeljo še posebej lahko prebudimo oz. poživimo v sebi misijonsko dolžnost po Jezusovi besedi: »Pojdite po vsem svetu in učite vse narode ...« in še drugo besedo: »Kar ste storili kateremu teh mojih najmanjših, ste meni storili!« Delo misijonarjev bi bilo nemogoče, če ne bi poleg duhovne podpore dobivali tudi materialno.

V okviru misijonske nedelje poteka tudi projekt **Misijonska vas**. Ta projekt želi predstaviti delo, življenje, veselje in stiske slovenskih misijonark in misijonarjev. Misijonska vas je postavljena v obliki petih kontinentov. Vsak kontinent je predstavljen v svojih barvah, značilnostih, kulturi, običajih in s slovenskimi misijonarji, ki tam delujejo. Program in potek Misijonske vasi nudi široko paleto prireditev: predstavitev misijonov preko filma, pogovora, delavnic, pričevanj misijonark in misijonarjev, gostov z drugih kontinentov.

Misijonsko zavest lahko prebujamo in gojimo tudi z drugimi misijonskimi akcijami. Med njimi najbolj izstopajo:

- ≈ **Vsakoletna adventna akcija po župnijah**, v kateri so otroci spodbujeni k dobroti. Ob adventnem koledarju se globlje pripravljajo na božič. Koledar pa jih tudi spodbuja k njihovi solidarnosti z otroki po svetu, ki živijo v revščini in velikem uboštvu.
- ≈ **Trikraljevska koledniška akcija**, namenjena otrokom in mladim, ki kot koledniki hodijo od hiše do hiše, prepevajo in pri našajo blagoslov. Z zbranimi sredstvi pa podprejo enega ali več projektov slovenskih misijonarjev.
- ≈ **Misijonska vozniška akcija (MIVA)**, v kateri se zbira za prevozna sredstva v misijonih. Večji del zbranih sredstev gre za potrebe naših misijonarjev.

Informacije:

≈ **Misijonsko središče Slovenije**
Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana

☎ +386 1 300 59 50

Faks: +386 1 300 59 55

💻 missio@rkc.si

Misijonska pisarna Maribor

Lekarniška 5, 2000 Maribor

☎ +386 590 80 381

Faks: +386 590 80 383

💻 misijonska.pisarna@slomsek.net

5. Dan odprtih vrat v bogoslovju in redovnih skupnostih

Semenišče, bogoslovje in redovne skupnosti (vsako leto) pripravijo dan odprtih vrat, namenjen mladim, otrokom in odraslim. Kdor pride, se lahko od blizu sreča s semeniščniki, bogoslovci, redovniki in redovni-

cam. Gre za enodnevno srečanje z bogoslovjem ali neko redovno skupnostjo, ki bo še bolj učinkovito, če ga že doma pripravimo, po srečanju pa se z udeleženci o doživetjih pogovarjamo. Mladi imajo tudi možnost, da vikend ali nekaj dni preživijo v kateri izmed moških ali ženskih redovnih skupnosti. V ta namen organizirani programi nosijo naslov: »Rada bi videla«, »Pridi in poglej«, »Izkušnja poklicanosti«.

Informacije:

CDP Maribor, Slomškov trg 19, 2000 Maribor

 0590/80 310

 center.duhovnipoklici@nadskofija-maribor.si

 <http://cdp.nadskofija-maribor.si/>

6. Kviz mladih

Vsako leto se v mariborski metropoliji pripravi kviz mladih. Kviz najprej poteka po posameznih škofijah (v okviru Škofijafesta), nato pa je

finale na dvorišču mariborskega bogoslovja. Gre za druženje mladih, za srečevanje, za izmenjavo talentov. Mladi v pripravi na kviz spoznavajo življenje kakšnega duhovnega vzornika. Ob skrbno izbranem vzorniku se lahko globlje srečajo z vprašanjem življenjske poklicnosti in se navdušijo tudi za izbiro duhovnega poklica.

7. Skupina Samuel

Skupina Samuel predstavlja eno izmed možnosti za odkrivanje in razločevanje življenjske poklicnosti ter odločanje v skladu z Božjim na-

črtom. Skupina je namenjena mladim od 17. do 35. leta starosti, ki še niso naredili dokončne življenjske odločitve in so pripravljeni sprejeti tisto, kar Gospod želi za njihovo prihodnost. Zaradi tega so pripravljeni: eno leto posvetiti poglobljenemu duhovnemu življenju in intenzivnemu iskanju svoje poklicanosti; si izbrati duhovnega spremljevalca, če ga še nimajo, ki jih bo vse leto spremljal na tej poti; se redno udeleževati mesečnih srečanj; v letu razločevanja zmanjšati, tj. skoraj popolnoma izključiti gledanje televizije; se zaradi zaupanja v Boga odpovedati kakršni koli zaskrbljenosti za svojo prihodnost in poklic.

Mesečna srečanja vsebujejo: mesečno refleksijo, pogovor o različnih temah, premišljevanje Božje besede, obhajanje maše, navodilo za delo doma, družabnost, možnost za postavljanje vprašanj, iskanje odgovorov in morebiten osebni pogovor.

Informacije:

≈ **V Ljubljani:** s. Irena Mohorič OSU, Sveti Duh 244, 4220 Škofja Loka

 031/830 311

 irena.mohoric@rkc.si

≈ **V Mariboru in na Ptuj:** s. Irena Grandošek MS, Kamniška 7, 2000 Maribor

 031/815 096;

 irena.grandosek@rkc.si

V Novem mestu: S. Marjeta Fajdiga ND,

 07/302 16 92;

 marjeta.fajdiga@rkc.si

V Murski Soboti: Marija Sraka, Lipovci 180 J, 9231 Beltinci

 051/313 444;

 marija.sraka@rkc.si

V Kanalu: mag. Robert Ušaj

☎ 031/718 295

💻 robert.usaj@rkc.si

8. Mesečna srečanja – nadaljevanje skupine Samuel

Mladi, ki so začeli pot odkrivanja in razločevanja življenjske poklicnosti v skupini Samuel, pa v enem letu niso prišli do življenjske odločitve, imajo možnost nadaljevati pot na rednih mesečnih srečanjih, dokler ne pridejo do dokončne odločitve. Program je pripravljen glede na potrebe konkretnih udeležencev, vsebuje pa osebno delo ob Svetem pismu, delo v skupini, vodene vaje, osebno refleksijo. Predpostavlja se tudi osebno delo doma in redno duhovno spremstvo.

Informacije:

s. Štefka Klemen OSU, Gregorčičeva 20, 2000 Maribor

☎ 02/25 24 472

💻 stefka.klemen@rkc.si

9. Stična mladih – delavnice o duhovnih poklicih

Na vseslovenskem srečanju mladih v Stični, kjer mladi iščejo odgovore na svoja vprašanja o življenjski poti, imajo tudi možnost, da se od blizu srečajo z vprašanjem poklicanosti v duhovništvo, posvečeno življenje, zakon, misijone ali v samskost. Delavnice vodijo mladi, ki so že našli svoje mesto in odgovorili na Božji klic. Predstavljena je tudi skupina Samuel, kot ena izmed možnosti za razločevanje.

SKLEP

Pastoralno delo za duhovne poklice v Cerkvi na Slovenskem je sicer že precej razvejano, a potrebuje nov polet, ki bi ga tako pastoralni delavci, člani župnijskih skupin, kakor tudi celotno župnijsko občestvo živeli kot vsakodnevno zavzetost (prim. CD 91, 40). Pomemben korak k temu je lahko osebna in skupna refleksija, ki naj bi nam pomagala ovrednotiti dosedanje prizadevanje za prebujanje poklicev. Pravi polet more prebuditi poglobitev temeljnega in središčnega vira vsake poklicanosti,

ki je osebni odnos z Jezusom Kristusom, ki je navzoč sredi med nami v evharistiji. »Samo če mladim ljudem v polnosti predstavimo osebo Jezusa Kristusa, se bo v njih vnelo upanje, ki jih bo gnalo, da bodo zapustili vse in mu sledili, odgovorili njegovemu klicu in pred vrstniki pričevali o njem« (CD 103, 39).

Duhovnik bo sredi zaupanega mu ljudstva glavni pobudnik in nosilec prenovljene poklicne pastorale. Še vedno velja: »Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti!« Ker se zaveda celovitosti poklicne problematike, bo znal k temu delu pritegniti tudi svoje najožje župnijske sodelavce, zlasti člane ŽPS, obstoječe skupine v župniji in celotno župnijsko občestvo – »celotno krščansko občestvo ima namreč dolžnost skrbeti za poklice« (CD 18, 18).

Osebni refleksiji ter skupnemu ovrednotenju dosedanje poklicne dejavnosti naj sledi skupno iskanje in odkrivanje takšnih poti in možnosti, kjer bo vsak z odgovornostjo lahko prispeval svoj nenadomestljiv delež. »Ne gre za to, da bi v tem iskanju iznašli nove programe, kajti program je že tu: je isti, kot je bil zmeraj, zbran je v evangeliju in živem izročilu« (CD 101, 60).

Daleč pred vsemi metodami, sredstvi, pastoralnimi prijemi je v delu za poklice torej pomemben naš osebni odnos do Jezusa Kristusa. Samo če bo duhovnik, redovnik, redovnica, katehet, član ŽPS, oče, mati ... sam globoko zasidran v njem, bo v drugih znal razvneti globoko hrepenenje po Bogu in tako ustvariti ugodno okolje za velikodušne odzive na Božji klic. »Nobena stvar namreč ne spodbuja bolj kakor pričevanje, prežeto z lastno poklicanostjo, ki postane nalezljivo. Blagor nam, če s svojim življenjem znamo pokazati, da je služiti Bogu lepo in utešno, in odkrivati, da je v Njem, ki je Življenje, skrita istovetnost vsake osebe« (CD 76, 6).

KRATICE

CDP	Center za duhovne poklice
MMZ	Misijonska molitvena zveza
MZDP	Molitvena zveza za duhovne poklice
SMZ	Salezijansko molitveno združenje
ŽGS	Župnijski gospodarski svet
ŽPS	Župnijski pastoralni svet
ŽRV	Živi rožni venec

Fotografije so prispevali:

s. Jana Rovtar, OSU, naslovnica in str.: 9, 16, 34, 35, 38.

s. Marjeta Pija Cevc, OSU, str.: 6, 23, 48, 59.

s. Marija Meserko, OSU, str.: 5.

Feliks Kolar str.: 3, 13, 50.

Boris Kučko str.: 10, 32, 53, 54.

Tamino Petelinšek str.: 14.

Nina Potočnik str.: 28, 36.

Matevž Cerar dve sliki na naslovnici.

Foto Legen naslovnica in str.: 42.

Patricija Belak str.: 57.

Arhiv CDP Maribor naslovnica in str.: 7, 19, 20, 21, 25, 31, 41, 52, 61.

Kazalo

Predgovor: LEPOTA POKLICANOSTI	3
Uvod: KULTURA POKLICANOSTI	5
I. MOLITEV IN POSPEŠEVANJE MOLITVE ZA DUHOVNE POKLICE	9
1. Osebna molitev in pričevanje z življenjem	11
2. Redne molitve za duhovne poklice v župniji	11
a. Vsaj enkrat mesečno sveta maša za duhovne poklice (na prvi četrtek ali drug primeren dan)	11
b. Vsaj enkrat mesečno molitev pred Najsvetejšim	12
c. Prošnje vernikov za duhovne poklice pri rednem bogoslužju	12
d. Rožni venec pred sveto mašo	12
e. Romanja za duhovne poklice	13
f. Teden molitve za duhovne poklice pred nedeljo Dobrega Pastirja	13
3. Molitvene spodbude v župniji	15
a. Župnijska molitvena zveza za duhovne poklice	15
b. Župnijski molitveni dan za duhovne poklice	15
c. Duhovne vaje za molivce na župnijski ravni	16
d. Molitve po družinah za duhovne poklice	16
e. Romanje križa, Svetega pisma in svetih podob	17
4. Molitvene zveze za duhovne poklice (MZDP)	17
a. Molitvena zveza za duhovne poklice v župniji	17
b. Živi rožni venec (ŽRV) za duhovne poklice	19
c. Župnijske rože živega rožnega venca – šola osebne in občestvene molitve	20
d. Salezijansko molitveno združenje (SMZ) za duhovne poklice, mladino in družine	22
e. Molitvena naveza za dobre družine in nove duhovne poklice	22
f. Misijonska molitvena zveza (MMZ)	23

g. Serra klubi	24
h. Molitveni maraton	25
5. Molitvena srečanja	26
a. Dekanijska duhovna obnova za molivce	26
b. Dekanijski molitveni dan za duhovne poklice	27
c. Dekanijska molitvena srečanja in sveta maša za duhovne poklice	27
d. Škofijski molitveni dan za duhovne poklice	28
e. Škofijsko srečanje molivcev za duhovne poklice	29
f. Duhovne vaje za molivce	29
g. Jezusova straža	30
II. PASTORALNO DELOVANJE ZA DUHOVNE POKLICE	31
1. Med veroučenci	32
2. Med ministranti	33
3. Med mladimi	34
4. Med zakonci	38
5. V družinah	40
6. Med člani župnijskih skupin	42
7. V širši javnosti	45
III. PRILOŽNOSTI ZA VKLJUČEVANJE V DELO ZA DUHOVNE POKLICE NA RAVNI DEKANIJE IN (NAD)ŠKOFIJE	47
1. Cerkvene slovesnosti	48
2. Dan posvečenega življenja (2. februar)	49
3. Krizmena maša na veliki četrtek (dan postavitve zakramenta svetega reda)	49
4. Misijonska nedelja	51
5. Dan odprtih vrat v bogoslovju in redovnih skupnostih	53
6. Kviz mladih	54
7. Skupina Samuel	55
8. Mesečna srečanja – nadaljevanje skupine Samuel	57
9. Stična mladih – delavnice o duhovnih poklicih	58
SKLEP	59

